

Latvijas Muzeju padomes sēdes PROTOKOLS

2024. gada 12.decembris

Nr. 165

Sēde sākas plkst.: 11:00.

Sēdi vada: padomes priekšsēdētāja Iveta Derkusova.

Protokolē: KM Arhīvu, bibliotēku un muzeju nodaļas vecākā referente Evija Smiltnece.

Piedalās Latvijas Muzeju padomes balsstiesīgie locekļi:

Agris Šmits (pārstāv Tomu Ķikutu), Agrita Ozoliņa, Aigars Urtāns, Antra Medne, Inta Baumannē, Iveta Derkusova, Iveta Ruskule, Zane Grīnvalde (pārstāv Kristīni Skrīveri), Sandra Ozoliņa, Ināra Dundure, Valda Dārgais, Evita Kušņa-Koļesņika, Lolita Tomsone, Līga Dimante.

Nepiedalās: Toms Ķikuts, Kristīne Skrīvere.

Piedalās:

Daina Ratniece, KM Arhīvu, bibliotēku un muzeju nodaļas vadītāja vietniece; Evija Smiltnece, KM Arhīvu, bibliotēku un muzeju nodaļas vecākā referente; Terese Korsaka, Varakļānu novada muzeja vadītāja; Māris Justs, Varakļānu novada pašvaldības vadītājs; Ilze Martinsone, Latvijas Arhitektūras muzeja vadītāja; Inese Šinta, P.Upīša Dārzkopības muzeja vadītāja, Inese Ebele, Dārzkopības institūta direktore; Agnija Berķe, P.Upīša Dārzkopības muzeja izglītojošā darba un darba ar apmeklētājiem vadītāja; Arnis Radiņš, Latvijas Nacionālā vēstures muzeja direktors; Žanete Grende, Purvīša muzeja vadītāja; Velga Vītola-Kļava, Purvīša muzeja krājuma glabātāja; Jānis Holšteins-Upmanis, biedrības „Purvīša muzejs” valdes loceklis; Lita Kokale, KM sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja.

Darba kārtība:

1. Atzinumi par muzeju akreditāciju:

1.1. Varakļānu novada muzeja kārtējā akreditācija.

Ziņo: D.Ratniece.

1.2. Latvijas Arhitektūras muzeja kārtējā akreditācija.

Ziņo: E.Smiltnece.

1.3. Pētera Upīša Dārzkopības muzeja kārtējā akreditācija.

Ziņo: D.Ratniece.

1.4. Latvijas Nacionālā vēstures muzeja kārtējā akreditācija.

Ziņo: E.Smiltnece.

1.5. Purvīša muzeja pirmreizējā akreditācija.

Ziņo: E.Smiltnece.

2. Dažādi jautājumi.

1. Atzinumi par muzeju akreditāciju

1.1. Varakļānu novada muzeja kārtējā akreditācija

D.Ratniece komentē Varakļānu novada muzeja kārtējās akreditācijas komisijas ziņojumu, kurā rekomendēts muzeju akreditēt uz pieciem gadiem.

M.Justs norāda, ka pašvaldība apzinās Varakļānu muižas vērtību un unikalitāti, muzeja iespējas darboties pilnībā, ka, tas tikai viens otru papildina. Informē, ka ir nomainīts ēkas jumts, ar akreditācijas komisiju pārrunāts, kas ir paveikts un kas turpmāk būtu plānojams. Norāda, ka viss ieplānotais turpināsies arī pēc Varakļānu novada pievienošanās Madonas

novadam, kurš apzinās pils un muzeja vērtību. Madonas novada kopējā attīstības programmā tiks paredzēta attīstība arī Varakļānu pilij un muzejam.

I.Dundure uzteic Varakļānu novada domi, norādot, ka ir izdarīts daudz, kaut Varakļānu novads nav liels. Muzejs un pils ir starp novada prioritātēm un nav pamata bažām par muzeja un pils nākotni saistībā ar pievienošanos Madonas novadam. Norāda, ka Madonas novadam tas ir pienenums un dos iespēju plašāk attīstīt tūrisma piedāvājumu.

T.Korsaka norāda, ka muzejs pēdējos piecos gados ir strādājis ar atdevi, ir attīstījies, muzejā ir daudz, ko apskatīt, turpmāk mērķis vairāk pievērsties restaurācijai. Norāda, ka akreditācijas komisijas ieteikumus izpildīs, muzeja darbinieki ir aktīvi un apzinīgi.

Z.Grīnvalde atzīst, ka priecājas par Varakļānu pils un muzeja pievienošanos Madonas novadam, Madonas muzejs meklēs un veidos vēl ciešāku sadarbību ar Varakļānu muzeju.

I. Derkusova nolasa atzinuma projektu:

- 1. Latvijas Muzeju padome izsaka pateicību Varakļānu novada muzejam un Varakļānu novada pašvaldībai par darbu, kas ieguldīts, lai muzejs varētu veikt savas funkcijas atbilstoši Latvijas Republikas Muzeju likumam.**
- 2. Atzīt, ka Varakļānu novada muzejs atbilst kārtējās akreditācijas prasībām, un ieteikt Kultūras ministrijai izsniegt muzejam Akreditācijas apliecību uz pieciem gadiem.**
- 3. Varakļānu novada muzejam informēt Kultūras ministriju par muzeja darbības pilnveidošanas ieteikumu izpildi atzinumā noteiktajā termiņā.**

Pieņemts vienbalsīgi.

1.2. Latvijas Arhitektūras muzeja kārtējā akreditācija

E.Smiltniece komentē Latvijas Arhitektūras muzeja kārtējās akreditācijas komisijas ziņojumu, kurā rekomendēts muzeju akreditēt uz pieciem gadiem.

I.Martinsonē pateicas par akreditācijas komisijas darbu un norāda, ka akreditācijas process liek pārdomāt un izvērtēt muzeja darbu.

A.Medne jautā, vai ir iespējas un domas par plašākām muzeja telpām.

I.Martinsonē norāda, ka vēlmes par plašākām telpām ir, bet šobrīd tās ir tikai vīzijas.

L.Tomsone izsaka komplimentu par muzeja profesionālo darbu.

I.Derkusova atzīst, ka muzeja krājums ir bagātīgs un aktīvi tiek izmantots, muzeja pētnieciskā darba rezultāti redzami publiskajā telpā. Norāda, ka ņemot vērā darbinieku nopietnās zināšanas un spējas, nepieciešams stiprināt pētniecisko kapacitāti, palielinot darbinieku resursus, kuri var veikt komunikācijas darbu, lai aptvertu plašāku auditoriju.

I. Derkusova nolasa atzinuma projektu:

- 1. Latvijas Muzeju padome izsaka pateicību Latvijas Arhitektūras muzejam un Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldei par darbu, kas ieguldīts, lai muzejs varētu veikt savas funkcijas atbilstoši Latvijas Republikas Muzeju likumam.**
- 2. Atzīt, ka Latvijas Arhitektūras muzejs atbilst kārtējās akreditācijas prasībām, un ieteikt Kultūras ministrijai izsniegt muzejam Akreditācijas apliecību uz pieciem gadiem.**
- 3. Latvijas Arhitektūras muzejam informēt Kultūras ministriju par muzeja darbības pilnveidošanas ieteikumu izpildi atzinumā noteiktajā termiņā.**

Pieņemts vienbalsīgi.

1.3. Pētera Upīša Dārzkopības muzeja kārtējā akreditācija

D.Ratniece komentē Pētera Upīša Dārzkopības muzeja kārtējās akreditācijas komisijas ziņojumu, kurā rekomendēts muzeju akreditēt uz pieciem gadiem.

I.Šinta atzīst, ka strādāt personību muzejā ir liels gods un atbildība. Paskaidro situāciju saistībā ar grupu skaita apmeklējuma samazinājumu, norādot, ka mainījies apmeklētāju struktūra, bet kopējais apmeklētāju skaits ir saglabājies līdzšinējais. Atzīst, ka akreditācijas process ir iemesls pārdomāt un izvērtēt muzeja darbu.

A.Ozoliņa izsaka atzinību muzeja dibinātājam par patieso ieinteresētību muzeja profesionālajā darbā, finansiālo problēmu risināšanu un muzeja darbiniekiem par aktīvo darbu.

A.Medne atzīst esošo tandēmu - muzejs un institūts, kā labi funkcionējošu sadarbības veidu. Norāda uz muzeja pievienoto vērtību - ainavu un dārzu, kas palīdz piesaistīt apmeklētājus.

L.Tomsone atzīst, ka pavasarī visi dodas uz Dobeli skatīties ceriņus un jautā, kā izdodas piesaistīt apmeklētājus citos gadalaikos.

I.Ebele informē, ka identificējuši šo apmeklējuma dinamiku un strādā, lai apmeklētāju plūsma būtu visa gada garumā. Norāda, ka ir apskatāma arī ekspozīcija, notiek pasākumi. Uzteic profesionālo muzeja darbinieku darbu un informē, ka institūts ir atradis iespēju palielināt darbinieku skaitu pusslodzes apmērā.

I. Derkusova nolasa atzinuma projektu:

- 1. Latvijas Muzeju padome izsaka pateicību Pētera Upīša Dārzkopības muzejam un Dārzkopības institūtam par darbu, kas ieguldīts, lai muzejs varētu veikt savas funkcijas atbilstoši Latvijas Republikas Muzeju likumam.**
- 2. Atzīt, ka Pētera Upīša Dārzkopības muzejs atbilst kārtējās akreditācijas prasībām, un ieteikt Kultūras ministrijai izsniegt muzejam Akreditācijas apliecību uz pieciem gadiem.**
- 3. Pētera Upīša Dārzkopības muzejam informēt Kultūras ministriju par muzeja darbības pilnveidošanas ieteikumu izpildi atzinumā noteiktajā termiņā.**

Pieņemts vienbalsīgi.

1.4. Latvijas Nacionālā vēstures muzeja kārtējā akreditācija

E.Smiltnece komentē Latvijas Nacionālā vēstures muzeja kārtējās akreditācijas komisijas ziņojumu, kurā rekomendēts muzeju akreditēt uz pieciem gadiem.

A.Radiņš izsaka atzinību komisijai par iedziļināšanos muzeja sasniegumos un problēmās, par darba novērtējumu un atzīst, ka skats no malas vienmēr ir noderīgs.

I.Dundure izsaka pateicību muzeja kolektīvam un novēl, lai nākotnē izdodas iecerētais. Rosina kādu no turpmākajām Muzeju padomes sēdēm organizēt atjaunotajā muzejā Rīgas pilī.

A.Medne jautā, kāpēc pieteikums akreditācijai ir uz pieciem nevis desmit gadiem.

A.Radiņš paskaidro, ka muzeja turpmāko piecu gadu darbības plāns ir skaidrs, bet pēc tam darbības plāna īstenošanas iespējas no muzeja neatkarīgu apstākļu dēļ ir neskaidras.

I.Derkusova izsaka atzinību par muzeja milzīgo darbu, kas ir izdarīts un atzinīgi novērtē pēdējo gadu laikā Brīvības bulvārī īstenotās veismīgās, pētniecības darbā balstītās izstādes, kā arī īpaši atzīmē Dauderu namā paveikto, piešķirot šai vietai identitāti.

Z.Grīnvalde izsaka pateicību par iespēju apmeklēt atjaunotās Rīgas pils telpas un novēl veiksmi turpmākajā darbā.

I. Derkusova nolasa atzinuma projektu:

- 1. Latvijas Muzeju padome izsaka pateicību Latvijas Nacionālajam vēstures muzejam par darbu, kas ieguldīts, lai muzejs varētu veikt savas funkcijas atbilstoši Latvijas Republikas Muzeju likumam.**
- 2. Atzīt, ka Latvijas Nacionālais vēstures muzejs atbilst kārtējās akreditācijas prasībām, un ieteikt Kultūras ministrijai izsniegt muzejam Akreditācijas apliecību uz pieciem gadiem.**

3. Latvijas Nacionālajam vēstures muzejam informēt Kultūras ministriju par muzeja darbības pilnveidošanas ieteikumu izpildi atzinumā noteiktajā termiņā.

Pieņemts vienbalsīgi.

1.5. Purvīša muzeja pirmreizējā akreditācija

E.Smiltiece komentē Purvīša muzeja kārtējās akreditācijas komisijas ziņojumu, kurā rekomendēts muzeju neakreditēt.

Ž.Grende pateicas komisijai par labajiem vārdiem un norāda, ka nepiekrīt komisijas ziņojumam, atzīstot, ka komisija un muzejs dažādi redz iesniegtos dokumentus, gan stratēģiju, gan krājuma, pētniecības politiku, kam iemesls varētu būt skatīšanās caur dažādām brillēm. Norāda, ka Purvīša muzeja komanda ir pārliecināta, ka V.Purvītīm ir nepieciešams muzejs un neviens nav uzņēmies to veidot, pēdējos trīs gados muzejs ir paveicis ļoti daudz. Norāda, ka iepriekšējā politiskā vadība uzskatīja, ka Purvīša muzejs ir vajadzīgs, šī politiskā vadība, ka nav.

Ž.Grende informē, ka visi muzeja iesniegtie dokumenti, krājuma un pētniecības politika, radīti, uzlabojot Ziedoņa muzeja dokumentus par krājumu un pētniecību, kas ir akreditēts divas reizes, un Purvīša muzeja iesniegtie dokumenti ir labāki kā Ziedoņa muzejam. Norāda, ka ICOM ir pieņēmis jaunu muzeju definīciju, tajā krājuma un pētniecības darbs ieņem varbūt ¼ no kopējā darba, pārējais ir komunikācija, gan Ziedoņa, gan Purvīša muzejs darbojas saskaņā ar jauno ICOM muzeju definīciju. Uzsver, ka muzejs veic pētniecību.

Informē, ka „Vecjaužu” mājā jāveic rekonstrukcija, muzejam ir vīzija, kā atjaunot „Vecjaužu” māju, lai kādu dienu to varētu apmeklēt apmeklētāji, ir veikta arhitektoniskā izpēte, ir piesaistīts arhitekts Andris Kronbergs. Tieši tāpēc muzeja krājums atrodas Sporta ielā, kur muzejam ir izveidota pamatekspozīcija, ir izstādītas gleznas, kas muzejam ir uzdāvinātas. Atzīst, ka muzeja krājumā ir 22 priekšmeti, bet Retro auto muzejā ir tikai 5 priekšmeti. Norāda, ka muzejs pastāv tikai 3 gadus un līdz šim neviens nav vācis Purvītīm piederējušos priekšmetus. Nepiekrīt vērtējumam, ka muzejam nav krājuma un pētniecība. Norāda, ka muzejs veic pētniecību - J.Kursītes grāmatā „Kamolokoks” ir 3 publikācijas, ko veicis Purvīša muzejs. Muzeja pētnieks, valdes loceklis Jānis Holšteins-Upmanis visu savu laiku velta pētniecībai Vācijā, ir veiktas vairākas ekspedīcijas Vācijā, notiek sadarbība ar Vācijas vēstniecību, Vācijas valdību, Amerikas vēstniecību, lai atgūtu zudušās gleznas.

V.Vītola-Kļava atzīst, ka ir maz saglabājušās V.Purvīša personīgās lietas un muzejs cenšas tās apzināt un vākt. Pētniecība Vācijā ir būtiska, muzeja statuss dotu iespēju ātrāk apzināt Purvīša mantojumu.

J.Holšteins-Upmanis norāda, ka Purvīša muzeja komanda varētu likties nenopietna, bet Ziedoņa muzeja pieredze rāda, ka arī Purvīša muzeja komanda ir nopietna, muzeja pieejas ir radošas. Atzīst, ka pieredze Vācijā liecina, ka saistībā ar J.Tilberga gleznu jārisina tiesiskie gleznas atgūšanas aspekti.

Ž.Grende informē, ka Amerikā pēdējā brīdī muzejs ir saticis un intervējis V.Purvīša meitu Marionu Vitans un ieguvis vērtīgas liecības par V.Purvīti. Norāda, ka pēdējos gados neviens nav pētījis, kur palikuši Purvīša pazudušie darbi.

A.Medne atzīst, ka Purvīša muzejam ir potenciāls, apmeklējot „Vecjaužus” pārliecinājusies par piedāvājumu - apmeklētājiem ir, ko apskatīt. Norāda, ka skatīties gleznas uz „Vecjaužiem” nebrauktu, tās skatīties dotos uz Mākslas muzeju, bet „Vecjaužos” vēlētos redzēt un dzirdēt stāstu par V.Purvīti un mājām.

Ž.Grende norāda, ka ir veikti pētījumi par „Vecjaužu” mājām, tiek meklēti V.Purvīša radnieki, kas varētu pastāstīt par māju, lietām, kas tur atradušās. Informē, ka muzejam ir plāni par mājas tālāko iekārtošanu sadarbībā ar dizaineriem, kā arī par sarunām ar Rīgas domi, „Latvijas valsts mežiem” par V.Purvīša galerijas izveidošanu Rīgā.

A.Medne norāda, muzejs ir veidošanas procesa sākuma punktā, šī pozīcija nav slikta, turpmāk būtu jāpievērš lielāka uzmanība krājuma papildināšanai un pētniecībai.

V.Vītola-Kļava atzīst, ka ir maz saglabājušās materiālās liecības par pašu V.Purvīti un muzejs pārdomāti un mērķtiecīgi izvērtē, kādus priekšmetus iekļaut krājumā.

Ž.Grende norāda par Ogres muzejam nodotajiem 65 priekšmetiem, kas atradās „Vecjaužu” mājās un kurus muzejs varēja uzņemt savā krājumā, bet uzdāvināja Ogres muzejam.

V.Vītola-Kļava informē, ka muzejā ir arī zinātniskais arhīvs, kurā tiek iekļauta papildu iegūtā informācija, norāda, ka ņemti vērā akreditācijas komisijas komentāri par priekšmetu aprakstīšanu un citi ieteikumi.

A.Ozoliņa novērtē biedrības paveikto lielo darbu un norāda, ka pirmreizējā akreditācija sniedz garantu par to, ka akreditētais muzejs atbilst standartiem, ko saprotam ar muzeju, ka tas ir drošs un ir atvērts apmeklētājiem. Šobrīd ir skaistas vīzijas par turpmāko, bet šī brīža situācija nav atbilstoša daudzos aspektos, tai skaitā „Vecjaužu” māju tehniskais stāvoklis. Vīzijas un mērķus diemžēl nevar akreditēt. Tikai tad, kad vīzijas kaut kādā mērā būtu realizētas, var runāt par akreditāciju.

Ž.Grende norāda, ka muzejam ir pamatekspozīcija Sporta ielā 2 un jebkurš to var apskatīt, un nesaprot, kā komisija to varēja neredzēt. Paskaidro, ka Purvīša muzejs sastāv no 3 daļām, norādot, ka stāsta to jau sesto reizi - Purvīša dzimtajām mājām „Vecjaužos” ar divām ekspozīcijām, darbība tur ir ideāls paraugs, kā sadarboties ar kopienām. Rīgā ir pētniecības institūts, krājums, Purvīša galerija, kura šobrīd ir neliela, bet nākotnē tā izveidosies par lielu galeriju. Atkārtoti norāda, ka nesaprot, kā akreditācijas komisija to visu Rīgā neredzēja.

I.Ruskule interesējas, kāpēc ir vajadzība par katru cenu kvalificēties par muzeju un kāpēc nedarboties biedrības, nodibinājuma ietvaros, līdz tiek sasniegtas akreditējama muzeja vērtības un statuss.

Z.Grīnvalde apliecina, ka muzejs jau ir paveicis lielu darbu, komandā ir liels entuziasms. Atzīst, ka akreditācijas ziņojumā ir punkti, kuriem nevar nepiekrīst un jāveic vēl liels darbs, lai iegūtu akreditāciju. Aicina ziņojumā norādīt lietas, kuras muzejam būtu jāveic, lai tas spētu akreditēties, norādot konkrētus termiņus. Tas palīdzētu muzejam virzīties uz priekšu un izpildīt akreditācijai nepieciešamās prasības, jo ir ļoti liela vēlme veidot muzeju, strādāt pie krājuma veidošanas un pētniecības.

D.Ratniece norāda, ka Purvīša muzejs saskaņā ar Muzeju likumu ir privāts muzejs, kuram akreditācija ir brīvprātīga, tā nav obligāta. Obligāts pienākums akreditēties ir valsts, pašvaldību, autonomajiem muzejiem atbilstoši Muzeju likumā noteiktajam. Ja šie muzeji netiek akreditēti, tiek dots viens gads, lai novērstu nepilnības. Privātam muzejam, biedrībai komisija nav tiesīga noteikt obligāti akreditēties un tāpēc komisijas ziņojums ir šādā formā. Atzīmē, ka komisija pozitīvi novērtē muzeja darbu, bet tiek vērtēta atbilstība akreditēta muzeja prasībām. Norāda, ka attiecībā uz pieminēto Retro auto muzeju, kura krājumā ir 5 priekšmeti, situācija ir atšķirīga - Retro auto muzejam līdz ar krājuma priekšmetiem ir deponēts liels un vērtīgs privāts krājums, kurš ir uzskaitīts, tiek pētīts un ir pieejams publiskai apskatei. Atzīst, ka Purvīša muzejam noteikti ir potenciāls kļūt par akreditētu muzeju un norāda, ka ceļš uz akreditētu muzeju ir garš un šobrīd Purvīša muzejs neatbilst akreditācijas prasībām, muzejam ir visas iespējas neierobežotā laika periodā strādāt un kļūt par akreditētu muzeju.

Ž.Grende norāda, ka, lai muzejs spētu darboties, ir nepieciešami līdzekļi un muzejs nevarēs piedalīties projektu konkursos akreditētajiem muzejiem. Neakreditēšana ir bīstama muzeja dzīvībai, muzejam ir dokumenti, krājums, pētniecība, pamatekspozīcija, publikācijas, viss ir, muzejs dara visu, kas noteikts jaunajā ICOM definīcijā. Norāda uz saņemtajām Latvijas Muzeju biedrības balvām un to, ka muzeja darbs netiek novērtēts un muzejam negrib palīdzēt.

Ž.Grende norāda, ka akreditācija muzejam ir būtiska, lai izdzīvotu.

S.Ozoliņa norāda, ka ir kauns par to, ka ir Muzeju padomē. Atzīst, ka ir skatījusies muzeja mājas lapu, un tā ir advancētāka, pārskatāmāka un atraktīvāka par citu muzeju mājaslapām,

kurus Muzeju padome akreditējusi. Pauž viedokli, ka muzejā ir pētniecības darbs, ka gleznu uzmeklēšana, to atrašana un eksponēšana ir pētniecība, arī sakaru uzturēšana ar radniekiem ir pētniecība. Norāda, ka nepiekrīt akreditācijas komisijas ziņojumam un uzskata, ka muzejs ir akreditējams.

L.Tomsone interesējas, kā tiek veidota sadarbība ar vietējo kopienu.

Ž.Grende paskaidro, ka muzejs atrodas pie Taurupes pagasta robežas, blakus Cēsu novadam, Zaubei. Muzejs sadarbojas ar Zaubi, Cēsu novadu un Taurupes pagasta iedzīvotājiem, vietējiem lauksaimniekiem. Vietējie kopienas iedzīvotāji atbalsta biedrību, iesaistās aktivitātēs, palīdz biedrībai, muzejs sadarbībā ar kopienu Zaubes centrā ir izveidojis informācijas plakātu „Zaube ir sākums”.

V.Vītola-Kļava papildina, ka balvas „Pavasaris” mērķis nav tikai jauno mākslinieku atbalstīšana, bet arī, balstoties V.Purvīša vērtībās un redzējumā, izglītot jauniešus, iegūt jaunas prasmes, popularizēt V.Purvīša mantojumu.

Ž.Grende papildina, ka balvas „Pavasaris” darbības loku plānots paplašināt, nākamajā gadā iesaistot visas profesionālās mākslas skolas. Informē, ka potenciālie muzeja krājumu papildinošie priekšmeti atrodas pie to īpašniekiem, kas gaida, lai muzejs tiktu akreditēts un varētu dāvināt tos muzejam.

I.Baumane jautā, vai muzejs ir pārliecināts, ka akreditācija sniegs tūlītēju finansiālu ieguvumu.

Ž.Grende atbild, ka no šī gada maija muzejs dzīvo, meklējot naudu, pārliecinot uzņēmējus, ka Purvīša muzejs ir vajadzīgs un plāno piedalīties visdažādākajos projektu konkursos akreditētiem muzejiem.

A.Ozoliņa norāda, ka pirmreizējās muzeju akreditācijas ir bijušas, tās devušas pārliecību par atbilstību akreditācijas prasībām, un nenoliedzot, ka finansiālais jautājums ir svarīgs, atzīst, ka nebūtu godīgi pret citiem muzejiem akreditēt muzeju, par kuru nav tāda pārliecība, jo akreditācija dod garantiju apmeklētājiem. Norāda, ka šādas garantijas, apliecinājuma sniegšana iespējama, kad ir stabils rezultāts, šobrīd tāda nav.

Ž.Grende norāda, ka gadā uz „Vecjauziem” atbrauc 1500-2000 cilvēku, tas panākts 3 gadu laikā, „Vecjaužos” ir viss, kas vajadzīgs muzejam, ir 2 ekspozīcijas, muzeju var apmeklēt visu diennakti.

A.Ozoliņa norāda, ka „Vecjaužu” ēka šobrīd nav piemērota krājuma eksponēšanai un apmeklētāju pieejamībai, akreditācijas atzinums sniedz garantiju apmeklētāju drošībai un papildina, ka nepieciešams liels finansējums, lai īstenotu muzeja iecerētos plānus un vīzijas saistībā ar „Vecjaužu” attīstību, par kuru pieejamību nav pārliecības.

Ž.Grende atbild, ka tāpēc jau muzejam vajag akreditāciju, lai varētu iet uz priekšu un teikt, ka Purvīša muzejs ir īsts muzejs.

V.Vītola-Kļava informē, ka muzejs sazinājies ar profesionālu uzņēmumu, kas nodarbosies ar drošības jautājumiem, atzīst, ka vienīgais, kas nav izdarīts ēkas drošības labā – nav ievilkta ugunsdrošības signalizācija. Norāda, ka var ar diskutēt par krājuma apstākļiem, bet krājums tur neatrodas.

A.Ozoliņa norāda, ka daži priekšmeti ēkā atrodas.

Ž.Grende paskaidro, ka šo priekšmetu piederība „Vecjaužu” mājām vēl jāapstiprina un tas ir ilgs process.

I.Ruskule norāda, ka dibināt muzeju - tā ir izvēle un atbildība, arī finansiāla atbildība. Jautā, vai akreditācija dos tik lielu finansiālo ieguvumu, un iesaka par drošību uzticēties Valsts ugunsdrošības dienestam

Ž.Grende paskaidro, ka akreditācija dos finansiālo ieguvumu, ka ir veikta ēkas arhitektoniskā izpēte un atzīts, ka ēka ir vērtīga, arī neņemot vērā saistību ar V.Purvīti.

I.Ruskule jautā, vai Ogres novads neizsaka savu redzējumu saistībā ar saukli „Šeit dzimst leģendas”.

Ž.Grende atbild, ka Ogres novads izsaka redzējumu, ir rekonstruēta Taurupes klēts un muzejs kopā ar klēti veido dažādas sadarbības programmas, bet problēma ir ceļa neesamība starp Taurupi un „Vecjauziem”, tas ir ļoti sliktā stāvoklī.

I.Derkusova atzīst, ka nevienam no klātesošajiem nav šaubu par lielo darbu, ko muzejs jau dara V. Purvīša pētniecībā un par nākotnes iecerēm, bet norāda, ka akreditācijas komisija ir vispilnīgāk iepazinusies ar visiem iesniegtajiem dokumentiem un apmeklējusi muzeju klātienē, tāpēc padomes balsojuma būtība ir uzticēties vai neuzticēties akreditācijas komisijas atzinumam.

I.Derkusova aicina veikt balsojumu par akreditācijas komisijas atzinumu.

I. Derkusova nolasa atzinuma projektu:

- 1. Atzīt, ka Purvīša muzejs neatbilst pirmreizējās akreditācijas prasībām.**
- 2. Latvijas Muzeju padome iesaka izvērtēt Purvīša muzeja turpmākās attīstības iespējas, ņemot vērā Akreditācijas komisijas ieteikumu.**

Par: 7

Pret: 3

Atturas: 6

I.Derkusova informē, ka ņemot vērā balsošanas rezultātu, konsultējoties ar juristiem, tiks noskaidrota tālākā procedūra.

D.Ratniece norāda, ka Muzeju akreditācijas noteikumos nav definēts, kā tiek risināta situācija, ja atzinuma projekts Muzeju padomes sēdē netiek pieņemts. Atzīst, ka jākonsultējas ar juristiem un tad jautājums tiks tālāk risināts.

I.Dundure informē, ka pamatojums balsojumam par Purvīša muzeja akreditācijas ziņojumu „atturos”, ir neviennozīmīgā situācija, nepieciešamība pēc skaidrākiem, noteiktākiem akreditācijas kritērijiem un norāda, ka nejūtas tik zinoša, lai varētu novērtēt un pieņemt lēmumu „par” vai „pret”.

Tā kā Latvijas Muzeju padomes nolikumā nav detalizēti noteikta lēmuma pieņemšanas kārtība attiecībā uz balsojumu „atturos”, tad padomes locekļi, kuru balsojums bija „atturos” sniedza viedokļa pamatojumu elektroniski pēc sēdes:

V.Dārgais norāda, ka nepieciešams aktualizēt kultūras mantojuma objektu/privāto muzeju akreditēšanas procesu.

E.Kusiņa-Koļesņika atzīst, ka neskatoties uz akreditācijas komisijas ziņojumā norādītajām daudzām neatbilstībām, Purvīša muzeja pārstāvis daļēji pārliecināja, ka muzejs ir spējīgs nodrošināt samērā kvalitatīvu, uz sabiedrības interesēm un vajadzībām orientētu muzeja darbību. Muzejs klātienē nav apmeklēts, priekšstats par muzeja krājumu nav pilnīgs un pilnīgi objektīvi izvērtēt situāciju nav iespējams.

A.Urtāns norāda, ka balsojumā atturējās konkrētas un pilnīgas informācijas trūkuma dēļ, nebija pieejams akreditācijas komisijas ziņojums, informāciju ieguva klātienē sēdes laikā, asās un pretrunīgās diskusijas nesniedza iespēju dot precīzu viedokli.

Z.Grīnvalde (pārstāv Skrīveri) atzīst, ka ir lietas, kur piekrīt akreditācijas komisijai un uzticas profesionāļu vērtējumam. Tomēr atsevišķiem punktiem, uzklusot arī klātienē Purvīša muzeja pārstāvjus, piekrīt daļēji. Atzīst muzeja komandas mērķtiecību, vēlmi darīt, strādāt, veidot Purvīša muzeju. Lēmumu ietekmēja ziņojumā neietvertie ieteikumi muzeja darbības uzlabošanai, kas varētu parādīt, vai tiešām Purvīša muzejs ir spējīgs visu izdarīt. Muzejs klātienē nav apmeklēts, bija pieejams akreditācijas komisijas ziņojums un Purvīša muzeja vēstule, bet iztrūkst muzeja stratēģijas, ņemot vērā neskaidro situāciju, lēmums ir atturēties. Izprot, ka akreditētam muzejam teorētiski vieglāk iegūt finansējumu, no Purvīša muzeja izskanēja, ka krājums varētu tikt papildināts ar vērtībām, ja muzejs ir akreditēts, kas norāda, ka potenciālie mantu devēji apzinās drošību, ko sniedz nacionālais krājums.

3. Dažādi jautājumi

D.Ratniece informē, ka tiek risināts jautājums par darba grupas, kas risinās jautājumus par Nacionālā muzeju krājuma kopkataloga informācijas sistēmas darba vides uzlabošanu, finansējumu, konkrētiem darba plāniem un uzdevumiem, plānojot, ka 2025.gadā darba grupa uzsāks darbu.

S.Ozoliņa informē, ka Kultūras informāciju sistēmu centrs vēlas muzejus informēt par centra realizētajiem projektiem un aktualitātēm kādā no muzeju kopīgajām tikšanās reizēm.

I.Derkusova informē, ka Kultūras ministrijas sadarbībā ar Kultūras informāciju sistēmu centru, Latvijas Nacionālo bibliotēku un Latvijas Muzeju padomi – katras institūcijas kompetences ietvaros – sagatavotā atbilde uz Latvijas Muzeju biedrības 2024.gada 2.oktobra vēstuli par Nacionālā muzeju krājuma kopkataloga informācijas sistēmu ir nosūtīta biedrībai.

I.Derkusova informē par virzību saistībā ar Valsts garanta sistēmas ieviešanu.

I.Derkusova atgādina, ka Latvijas Muzeju padome esošajā sastāvā darbojas divus gadus un būtu nepieciešams sagatavot padomes darba pārskatu.

Sēdi slēdz plkst. 13.41.

Sēdes vadītājs

Iveta Derkusova

Protokolists

Evija Smiltiece